

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(X. seja dne 12. januarja 1887.)

(Dalje.)

Dr. Vošnjak opomni, da se je deželni odbor resno pečal s to zadevo, a drugega sredstva ni, kakor, da se širijo in nasade ameriške trte. Na odločilnem mestu, v poljedelskem ministerstvu, pa nemajo doslej za to zadevo pravega zanimanja. Dotični referent neče ničesar skoro vedeti o razširjevanji ameriških trt, to se vidi iz vseh odgovorov, katere je dobil deželni odbor zaradi ameriških trt. Tudi vodja Grmske šole priporočal je, da se naj uvažajo ameriške trte z Ogerskega, ker se dobivajo na Kranjsko dosti ceneje, a odgovorilo se je z odločilne strani, da poljedeljsko ministerstvo ne vidi glavne naloge Grmske šole v tem, da vzgojuje ravno ameriško trsje. Vinogradniki na Dolenjskem pa hočejo polniti svoje vinograde z ameriškinimi trtami, katerih trtna uš ne uniči. Govornik misli, da bi bilo umestno, da se ravno tako, kakor za živino, razpišejo darila tudi za vinograde, z ameriškinimi trtami zasajene. V zadnjem zasedanju, deželne komisije za obrambo filoksere predlagal je govornik, da bi se postavno določilo, da se vinogradi z ameriškinimi trsi 15 let ne smeli eksekutivno prodati, kajti ako bi se to smelo, bil bi ves trud pridnih vinorejcev zaman. Obljubilo se je, da se bode njegov predlog vsestransko pretresal. Vinograd vinarske in sadjarske šole v Grmu, zasadil se bode z ameriškinimi trtami in sicer kot vinograd, ne kot trsnica. A vprašanje je, kje bi se dobile ameriške trte najceneje. To bi bilo z Ogerskega. A vlada neče uvažanja z Ogerskega dovoliti, dasiravno se ameriške trte na Štajersko uvažajo in bi se isto lahko dovolilo tudi za Kranjsko, kjer je tudi že trtna uš. Govornik opozarja vlado na to zadevo in upa, da se lahko uredi.

Pri podrobnih obravnavi nasvetuje dr. Poklukar, naj bi se podpore ne dajale iz deželnokulturnega zaklada v ta namen, nego iz deželnega zaklada, kakor to priporoča finančni odsek, kajti sicer bi deželnokulturni zaklad preveč opešal in bi ne mogel ustrezati vsem terjatvam. Pri glasovanju vsprejmo se predlogi gospodarskega odseka, s premembo, po poslanci V. Ffeiferji nasvetovano.

Dr. Vošnjak nasvetuje, da se sme v zmislu §. 6 zakona z dne 27. junija 1885 določena tretjina odškodnine pri okuženih vinogradih prevzeti na deželni zaklad in naj bi to deželni zbor načeloma priznal. Deželni predsednik baron Winkler misli, da je zakon o tej zadevi jasen in da se ne bodo velike svote zahtevale.

Poslanec Murnik meni, da je to po državnih postavi določeno, kateri se ne bode moči ubraniti, ali nasvetoval bi vendar, da o tej stvari le še prej razpravlja gospodarski odsek. Ta predlog tudi obvelja.

Poslanec Hren poroča v imenu upravnega odseka o vnanjem zaznamovanju v varstvo deželne kulture postavljenih čuvalnih organov, ter nasvetuje naj se dotični zakonski načrt vsprejme brez spremembe. Glasi se:

S pritrditvijo deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem tako: §. 1. V varstvo posameznih vrst deželne kulture, kakor poljedelstva, gozdarstva, rudarstva, lovstva, ribarstva ali drugih vodnih pravic in od političnega okrajnega oblastva zaprise čuvalno osobe se mora v zaznamovanje tega svojega svojstva izključljivo posluževati tistega službenega znamenja, katero politično deželno oblastvo v dodatku k temu zakonu določi in opiše po ukazni poti. Na službenem znamenju se ne smejo narejati drugi v opisu ne navedeni znaki. Poleg tega službenega znamenja se smejo nositi tudi drugi v zaznamovanje službe ali kulturne vrste primerni znaki.

— §. 2. Zapriseženi čuvaji (§. 1.) so dolžni, opravljajoč svojo službo, no iti službeno znamenje tako kakor se določi pri njegovi ustanovitvi (§. 1.) prestopke te zapovedi mora politično oblastvo po določenih ministerskega ukaza z dne 30. septembra 1857. l., dr. zak. št. 198, kaznovati ter službenemu gospodarju dotičnega čuvaja naznaniti, da je bil ta kaznovan. — §. 3. Osebe, katere neso kot zapriseženi čuvalni organi v službi, ne smejo se v nobenem slučaju posluževati za te organe predpisanega službenega znamenja. Prestopke te prepovedi mora, ako bi jih ne bilo pokoriti po splošnem kazenskem zakonu, politično oblastvo kaznovati po določenih ministerskega ukaza z dne 30. septembra 1857. leta državnega zakona številka 198. — §. 4. Predpisi, s katerimi je bilo doslej uravnano zaznamovanje v §. 1. omenjenih čuvalnih organov,

izgube svojo moč. — §. 5. Ta zakon stopi v veljavnost šest mesecev po svoji razglasitvi; v teh šestih mesecih je v vsakem političnem okraji razglasiti opis službenega znamenja (§. 1.) — §. 6. Zvršitev tega zakona je naročena Mojemu poljedelskemu ministru in Mojemu ministru za notranje stvari. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 17. januarja

Nemški poslanci češkega deželnega zbora ne bodo na povabilo deželnega najvišjega maršala, da naj pridejo k sejami ali opravičijo svojo odsotnost, ničesar odgovorili, ker mislijo, da je dr. Schmejkals svojo izjavo pri izstopu iz deželnega zbora dovolj pojasnil uzroke, zakaj so izstopili. — Rieger je v soboto predlagal v deželnem zboru, da naj bi se osnovala deželna banka, katerej bi bil namen pomagati blagostanju dežele, ne pa delati dobičke.

Ogerski ministerski predsednik Tisza si jako prizadeva, da bi pregovoril finančnega ministra Szaparyja, da bi ostal vsaj do novih volitev. Tisza je namreč v velicah zadregah. Nikdo neče prevzeti sedaj, ko so finančne zadeve tako slabe, finančnega ministerstva. Szell, katerega je Tisza vprašal, če bi prevzel finančno ministerstvo, je odgovoril, da pred volitvami nikakor ne. Potreba je, da se naredi red v državnih financah. Znižati državnih stroškov, kar hoče Szapary, pred volitvami ni mogoče, še manj pa povišati davke.

Vnanje države.

Predno je bolgarska deputacija odpotovala iz Pariza, izročila je ministru vnanjih zadev obširen ekspozé, v katerem poudarja, da Bolgari mislijo, da bi bilo najbolje, da se povrne Battenberžan. Danes bode deputacijo vsprejel italijanski minister vnanjih zadev grof Robilant. Priporočal jej bode nekda posebno, da naj se bolgarska vlada strogo drži Berolinske pogodbe.

Kakor se poroča iz Sofije, so poročila raznih listov, da bolgarska vlada redno ne izplačuje častnikom in uradnikom plače, izmišljena. Prebivalstvo davke redno plačuje.

Poslednji čas se je po časopisih mnogo trdilo, da Rusija hoče popustiti kandidaturu kneza mingrelskega za bolgarski prestol. Oficijozno glasilo ruske vlade „Nord“ pa to odločno oporeka. „Pester Lloyd“ poroča se pa o tej zadevi iz Londona, da se ruski vladni krogi drugače ne mislijo odreči tej kandidaturi, nego če se proti njej izreče novo se-

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriet; poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

IV.

Vspomlad je bila prinesla vse svoje cvetje, mesec junij bližal se je koncu in žetev se je ravno pričela. V dolinici, v katerej je imel gospod de Lisle svoje travnike, dvigali so se duhteči kupi pokošene trave. Lastnik z velikim slamnikom na glavi, nadzoroval je kosce, nakladajoče prvi voz. Rastoče že sence gozdnatih gričev kazale so, da se je dan nagnil. Lenuh Evonyme, naspavši se na kupu sena, opazoval je resnobno kretanje rakov v potoku, sedajočih od časa do časa na mreže, nastavljene jim od koscev. Za jedno kopico poleg v gozdu izvirajočega studenca, razgovarjala se je Antoinetta, lase imejoča polne trave, zaupno z Jacquesom Duhouxom, in videlo se je, da ozbiljnemu gozdarju njena družba nikakor ni zoperna.

Kljubu trdnim sklepom je Jacquesa vendar premagala mikavnost Undinina. Rožnoba peresca

povodne detelje imela so v sebi čarobnost, ki je delovala počasi a sigurno. Gospod de Lisle je šel zopet jedenkrat v krčmo in ta pot je bil menj hladno vsprejet. Neki večer je Evonyme pregovoril Jacquesa, da je šel z njim v vrvarsko ulico in odlejal je bil večkrat sam tam. Življenje v Auberivu bilo je tako enakomerno, krčma obiskovana od tako hrupnih gostov, da je bila v primeri hiša gospoda de Lisle z zakajeno kuhinjo, veliko golo vsprejemno sobo in malim, stopnjičastim vrtom gostoljuben raj. Sicer pa človek tudi ne more zmirom delati, po dolgih hojah po gozdih bilo je celo potrebno, par ur razvedrovati se v veselem, zaupljivem razgovoru, in le tam se je moglo prijetno in dubovito kramljati. To so bili uzroki, ki si jih je delal Jacques, hoteč sam v sebi opravičiti pogostne pohode svoje. Gospod de Lisle vsprejemal je nad gozdarja jako toplo. „To je mož po mojej volji,“ rekel je Antoinetti; „on je skromen, a vendar ima mnogo znanja. Človek ima zajedno korist in veselje, ako more z njim razgovarjati se. Ta mladeč ima še dolgo pot pred sabo.“

In ta mladeč je zahajal v vrvarsko ulico več nego li je bilo prav, ako hočemo verjeti damam

Auberivskim, ki so sklenile, da je gospod de Lisle zelo nespameten, Antoinetta pa zelo lahkomišeln. Časih je tam obedoval ter gospoda de Lisle spremljal, kadar se je šel šetat v gozd. Tisti dan so šli že zjutraj od doma, zajutrekovali na travniku ter hoteli stoprav s kosci vrniti se domov. Antoinetta bila je nenavadno vesela in njen lahni smeh je zvonko odmeval pod drevjem. Naposled je vstala ter pričela lezti kvišku po nerodnej stezi, poleg potokove struge, vodeče v hrib. Jacques je šel za njo po tej poti in tako sta dospela do izvirka, skromno prihajajočega na dan izza gostega zagrinjala kreše in veronike.

Par korakov naprej bil je od grmovja osenčevan prostor, na katerem so bile še sledi starih ogelnic. Antoinetta brez sape sede na prag ogarske kočice, Jacques pa poleg nje. Dekle počelo je vsaktere razposajenosti, zdaj je pela na ves glas selško pesen, zdaj skušala posnemati drobne glasove kobilarjeve, potem pa si je zopet dolge travnate bilke upletala v lase. Jacques jo je gledal, ne da bi govoril, večkrat se je na tihem resnobno zasmijal in videti mu je bilo, da preudarno uživa veliko veselje. Ko se je naveličala vabiti ptičice ter plašiti kačje

branje. Poprej pa morajo regenti izročiti svojo oblast sebranju. To sebranje bode volilo kneza, ki bode vevlastim po volji. Ko bi se pa ne moglo doseči sporazumljenja, se bode pa sestavilo novo regentstvo, ki bode vladalo tako dolgo, da se vevlasti sporazumijo o kakem drugem kandidatu, ki bode sebranju bolje ugajal. Vse vevlasti izrekle so proti Rusiji željo, da se bolgarsko vprašanje mirno in ustavno reši v zmislu Berolinske pogodbe. Car Aleksander nikakor ne misli začeti vojne.

Vodja bolgarske opozicije Cankov in turški komisar Gadban odpotovala bodeta vkupe v Sofijo. Kakor poročajo bolgarski vladni listi je turška vlada poklicala Cankova v Carigrad, ker hoče bolgarsko opozicijo organizovati proti vadi. Cankov je že prej dolgo bil turški vohun. Se ve, pristaši sedanje vlade na vso moč obrekujejo Cankova, ker je prijazen Rusiji.

Novi ruski finančni minister Višnegradskij je jako učen mož. Bil je profesor mehanike in ravnatelj politehniške šole v Peterburgu, pozneje predsednik jugozapadnih ruskih železnic, tajni svetnik v oddelku za državno gospodarstvo in finance. V strokovnih askih krogih zapadne Evrope je dobro znan, ker je bil juror na skoro vseh večjih obrtnih razstavah. Poslednje njegovo znamenito delo je, da je izdelal program za obrtno šolstvo v Rusiji. V ta namen je potoval po Nemčiji, Franciji, Angliji in Avstriji. Najbolj so mu ugajale obrtne šole v Avstriji, zategadelj se bodo ruske obrtne šole tako uravnale, kakor so pri nas. Poslednje mesece se je v Rusiji osnovalo 10 obrtnih šol, ki so tako uravnane, kakor obrtna šola v Liberci na Češkem. Ker obrtne šole spadajo v delokrog finančnega ministerstva, bode Višnegradskij gotovo še mnogo storil za zboljšanje obrtnega pouka. — „Novoje Vremja“ pravi, da se je položaj dosti zboljšal, odkar se je Bismarck izjavil, da se Avstrija proti Rusiji ne more zanašati na nemško pomoč. Avstrija se more zanašati samo na Anglijo, toda sedanje angleško ministerstvo bode težko ostalo do pomladi. Novo ministerstvo pa Avstriji ne bode pomagalo. Italija se ne bode postavila proti Rusiji, dokler bolgarsko vprašanje ne dobi evropskega značaja. Ako pa Nemčija ne poseže vmes in bi se Francija tudi ne mogla mešati v to stvar, vojna mej Rusijo in Avstrijo ne bode imela evropskega značaja. Bismarckov upliv bode pripomogel, da se bolgarsko vprašanje hitro Rusiji ugodno reši. Grof Peter Šuvalov je odšel iz Berolina naravnost v Gačino, kjer ga je car takoj vsprejel.

Srbska radikalna stranka se jako boji, da ne bi ujeti hajduk Soldato pri sodnji povdal onih oseb, ki so ga podpirale. Govori se, da bi več radikalnih skupščinarjev bilo močno kompromitovanih.

Vodje angleških liberalnih frakcij so imeli te dni v Londonu posvetovanje o irskem vprašanju, pa se neso mogli sporazumeti. Gladstone se tega posvetovanja ni udeležil. Ko se snide parlament, bodo liberalni vodje imeli novo posvetovanje o tej zadevi.

Dopisi.

Iz Bohinja 13. januarja. [Izv. dop.] Naša dolina ogrnjena je s sneženim mrtvaškim prtom. Vsa narava si v otrpnelem snu skuša pridobiti novih močij, da spomladi s toliko večjo krasoto iznenadi obiskovalce slovenske Švice. Vse je pusto in dolgočasno, le črni vrani se preletavajo molče po meglenem ozračju, ter posedaje po najvišjih drevesih preže z bistrovidnimi očesi na kak odpadki za želodec s pajčevinami prepreženi. Zapadene steze in pota so večidel prazna, le včasih prikrevsa po gručasti cesti izza ovinka slabo oblečen berač, pazno motrivši zimsko okolico, da je li varno vse, da li

ne preti nevarnost v po tibi stražnika javnega reda in miru.

Ubogemu prosjaku, ki se v luknjastem kožuhi kar mraza trese pač vsakdo privošči skorjico trdega kruha. Trd in grenak je kruh ki si ga revež mora sprostiti na tujem pragu in prepričani smo, da ga ne išče tak nihče, ki ga potreben ni.

Nam, ki je Bog dal lastno ostrežje in v izbinem kotu toplo peč, v čije obližji se tako prijetno prezimuje, ulil je tudi stvarnik usmiljenje do bližnjega v rahločuteče srce.

Zveselimo se, ako stopi berač v samotno našo kočjo. Radi mu odstopimo prostor pri topli „ljubničanki“, da si pogreje otrpnele ude, ter si v miru natlači malo nosogrelko.

Zavit v višnjevkaste dime tobakove, jame nam tak prosjak pripovedovati. Najpoprej se suče pogovor okoli vremena polagoma preide na novice od blizu in daleč, zatem pride na vrsto vojna, včasih slede zanimivi odlomki iz beračevega življenja, sploh samo take reči, ki v daljavi presegajo vrednost malega daru, katerega mati odhajajočemu požokajo v torbo. Taki prosjaki nam neso nadležni in njihovega preganjanja nikakor ne moremo opravičevati v notranjosti svoji. Ako takega trpina doleti prozajična osoda, da ga prime roka javnega reda ter ga vede z odgonom na rodna tla, zdi se nam blizu tako, kakor takrat, ko so časniki, na koje smo naročeni konfiskovani. — Mestna gospoda seveda, ki ima kavarne z nešetimi časniki, gledišča, zabavne večere in Bog ve kaj še vse, ne zna ceniti beračevega prihoda. Mi pa, ki smo oddaljeni od vsega sveta, ki nas z družimi ljudmi veže ozka in dolga jedina cesta skozi „štenje“ ravno tako težko pričakujemo berača popisane vrste, kakor bralci „Slovenskega Naroda“, kadar dva ali trije prazniki njegov redni prihod zapozne.

Kakor nam možakom prija berač vsevedež, ravno tako, če ne še boli, ugajata ženskam cunjar in vatlarica. Cunjar za pest ničvrednih odpadkov dá iz svoje pletenice iglic, pisanih trakov, gumb, čiveznastih babic in dedcev in vsakovrstne druge šiviljam potrebne drobnarije. Kadar pa vatlarica stopi čez prag, je pa pravi semenj. Delo preneha popolnem. Mati ustavijo brenčeči kolovrat, „ta mlada“ pride izpred peči, otroci zlezejo za mizo, da še celo „ta kravja“ postavi rezanico pred hlevine duri in hiti v hišo. Vse, kar krilo nosi, je zbrano okrog javorove mize, na kateri je v zapeljivem neredu razmetano vatlaričino pisano blago. Slišijo se glasovi začudenja, povpraševanje po ceni. Tu se presoja lepota in trpežnost blaga. Poželjivo se upirajo oči na razloženo bogastvo. Vatlarica večji del napravi dobro kupčijo. Blagor gospodarju, če ga takrat ni doma, kajti o tej priložnosti je vselej primoran globoko globoko seči v žep.

Razven teh znancev prinese zima tudi, kakor gladne volkove druge krošnjarje, ki pa ne obiskujejo posamičnih hiš, temveč najrajši ostajajo tam, kjer nad vratmi visi smerekov vršček. Tak potepin postavi krošnjo na mizo, odpre predale s svojo sleparsko robo ter privleče vrečico s številkami iz žepa. Z zviti besedami sili ljudi, naj stavijo na njegovo ropotijo. In se čujeta znani besedi „hoch“ in „nieder“. Kdor se pusti zapeljati privabljivim besedam, izgubljen je. Osuši ga prekanjeni Kočevce

do zadnjega bora, zadovoljen sme biti, če je krčmarju pijačo plačal v gotovini za časa še, če ne, poje tudi tu kreda po omarinih vratih. Ako je igrallec imel srečo, dobil je jekleno verižico za uro ali kako drugo otročarijo, toda zaigral je tako visok znesek, da bi bil zanj srebrno, ali še zlato kupil.

Ravno te dni, ko to pišem, klati se po krčmah potepuh, ki v svoji prepekanosti daleč presega zgoraj opisanega. Krošnjo ta volk v človečji podobi le na videz nosi, glavni smoter mu je igra za suh denar. Poslužuje se v izvršbo svojega cilja gotovo najstarejše igre, katero že sv. pismo omenja, namreč „vadjlanja“. Ako vidi pri mizi svojo žrtev, izvleče iz žepa štirivoglat papir na katerega so pripljene številke kakega stenskega koledarja od 1—6. Ropotaje s kocko z zvito besedo vabi na očitnem prostoru k prepovedani igri. Stavite, kriči, za desetko dam jih pet, za goldinar pet.

Da si je očitna laž, kar trdi, vendar se jih mnogo dobi, ki mu pridejo v kremplje. Ko bi prav pošteno igral, je in mora biti sreča na strani zvitega vlačugarja. Desetka za desetko zlat za zlato zgine v zvitega Kočevca nenasitljive žepe. Mar sikateri je že zgubil v ti igri ne le goldinarje ampak stotake. Kdor ne verjame, le Belca z Bele naj popraša, ta mu bo razložil teorijo in prakso nesrečnega vadjlanja. — Mi pa Bohinjci bi želeli, da bi se krošnjarski promet vsaj tako postavnim potom preustroji, da bi bilo tem tičem, ki ne sejejo in ne žanjejo vsaj zabranjeno očitno po krčmah ljudi k igri zapeljavati. Sedaj to delajo brez vsake bojazni očitno in se sklicujejo na svoje patente. Navaden človek precej ob paragraf zadene, kamor se zgane, takim klavitezom je pa vse prosto. Ali bi ne bilo bolje, da bi posegli najpoprej po očitnih prepovedanih igralcih in še le potem po ubogem prosjaku, ki ga glad žene od praga do praga s ponižno prošnjo za skorjico suhega kruha.

Prof. Fran Erjavec.

Danes izročili smo materi zemlji najdražji zaklad, katerega smo Slovenci imeli, najzornejšega rodoljuba, najskrbnejšega očeta in soproga, ljubljena slovenskega naroda, nesebičnega svetovalca in voditelja, vestnega učitelja mladine, iskrenega prijatelja, moža, ki je bil uzoren v narodnem, družinskem, verskem in socialnem življenju. Strokovnjak prve vrste na polji prirodnoznanstva, izvrsten slavist, duhovit in plodovit pisatelj, podpiratelj vsacega narodnega podjetja, neutrudljiv delavec počiva že — žal — v hladnem grobu na Goriškem pokopališču. Kruta osoda! v sredo še posvetoval se je na večer ob 6. uri o vsebini prihodnje „Soče“, nasvetoval in določil uvoden članek, dopise in notice, a „Soča“ se takrat ni držala nasvetov preljubljenega prijatelja in merodajnega svetovalca, — prinesla je drug uvoden članek z napisom „† Fran Erjavec itd.“ Isti večer šel je še po stari navadi v središče mesta in vrnil se ob navadni uri domov, večerjal je po navadi in ob navadni uri, bil je po večerji prav židane volje, popravljal je potem še neko delo za „Matico Slovensko“ ter se ob 10^{1/2} uri ulegel k počitku. Kmalu po 11. uri zapazi soproga, ki je slučajno še bdela, da soprog hudo kašlja, gre v spalnico in ga popraša po povodu temu nenavadnemu kašlju, na kar je dobila od ranjkega

pastirje, naslonila je glavo na steno, motrila nebo skozi dolge trepalnice ter rekla tiho:

„Kako lepo je tukaj! Vedno sem si želela, da bi bivala v takej, v pozabljenem gozdu skritej hišici.“

„Jedna kočja in jedno srce!“ smeje se Jacques. Kedar je bil Jacques resnoben, bil je njegov obraz strog, skoro nepriljuden; ko pa se je nasmijal, bil je ves drug človek: črne oči so mu vzjasnele, črte okolo ust se omehčale, ves obraz se mu je razvedril ter dobil izraz otročje dobrote. Antoinetta je osupela gledala to nenadno izpremembo. Zamišljena majala je z glavo ter rekla: „Koča? da; srce? to bi bilo zavisno od okolščin... Jaz bi mnogo zahtevala.“

„Le kar povejte,“ deje Jacques z nežno vprašajočim pogledom, „kaj bi zahtevali?“

Njene obrvi se stisnejo, na ustne si položi prst ter postane zelo zamišljena. „Pred vsem bi me moral ljubiti goreče in udano.“

„To se umeje. Dalje.“

„Moral bi biti pogumen, ponosen, pred nobenim se ne ukloniti... razen pred menoj.“

„Vi delate izjeme.“

„Vsekako. Zahtevala bi vsako žrtev, ker bi bila sama pripravljena vse žrtvovati. Velike strasti so me vedno navduševale in prisegla sem si, da bodem ljubila le moža, ki bi bil zmožen zame kar koli žrtvovati, storiti zame vsako nespametnost!“

Jacques je bil zopet resen. „Vsako nespametnost, tega pa ne!“ odgovoril je. „Tega ne morem odobravati, da bi kdo tistega, katerega ljubi, priganjal k dejanjem, katera le preveč prizanesljivi svet imenuje nespametnosti. Čast in dostojnost tistega katerega ljubiš, ceniti moraš čez vse. Prava ljubezen živi v spoštovanju.“

„Prava ljubezen živi v strasti!“ zakliče Antoinetta burno.

„O tej stvari se ne morem prepirati z vami, ker govorim le o rečeh, ki jih poznam“, odgovori Jacques malo porogljivo. „Vse, kar morem povedati, je to, da moj idejal...“

„Oh! Vaš idejal!“ seže mu ona zelo vznemirjena v besedo; „poznam ga; to vam je poštena, zelo pokorna malomeščanka, ki hodi od nedeljah k večernicam, čez teden pa sedi pri oknu za skromno zagrnjenimi gardinami ter robri brisače!“

„Mogoče!“ pravi on zamišljen,

Izkaz Antoinettinega obraza dostane jezen in zaničljiv. „Vidim jo pred seboj nadaljuje, v črnej obleki z gladkim ovratnikom in mrežastimi rokavicami. Oči...“ Tu preneha ter vpraša z izzivajočim glasom: „Kakšne barve so njene oči?“

Jacques se dvigne počasi in mirno, utrga v studenci veroniko, ter odgovori, moleč jo Antoinetti: „Modre in mile, kakor ta cvetica.“

Ona si zažene cvetico za hrbet. — „Modre kakor kamenina“, nadaljuje glasno smijoč se; „to sem si že mislila! Kako pa jej je ime, tistej vašej malomeščanki? Evlalija in Brigita?“

Jacques nagrbanči obrvi. „Meni se zdi“, pregovori rezko, ošabno, „da vaša šala sega malo predaleč. Oba govoriva prelahkomiselno o rečeh, katere imejmo za svete. Prenehajva torej.“

Storil je par korakov pod bukvami, osatu s paličico odbijajoč glave. Antoinetta se je molče zagledala v cvetice v potočku.

Jezeč se, da se je dal premagati od slabega razpoloženja svojega, vrne se Jacques k njej ter v zadregi prime njeno roko z besedami: „Togotiti pa se ni treba!“ (Dolje prih.)

tolažljiv odgovor, da to nič nenavadnega in se večkrat pripeti. Ker ni hotel kašelj potihnuti, prinese mu soproga s'adorja in kasneje tudi par žlic čaja. Vender vse to ni pomagalo in ranjki Franjo, katere mu je pričelo v postelji tesno prihajati, je ustal in šel po sobi gori in doli. Vznemirjena soproga ga popraša, kako se počuti, mu ni-li nič odleglo, a on zavrne: „Ljuba moja, z menoj je ven, jaz pojdem k Miljutinu.“ Prestrašena soproga pošlje hipoma po sosedu dr. Antona Gregorčiča, ki se je takoj podal h bolniku, ter po zdravniku dra. Lisjaka in dra. Grešiča. Dr. A. Gregorčič našel je pokojnega Erjavca v spalnici, podpirajoč ga spremlja bolnika po sobi ter tolaži obupno in prestrašeno soprogo Erjavčevu z besedami: „Gospa, ne vznemirjate se, saj ni hudega, bo že bolje.“ A prof. Erjavc, ki je že jako težko dihal, je to zanikal ter rekel: „Meni je slabo, jaz grem k Miljutinu.“ Da, da! k Miljutinu je šel potem kmalu, k preljubljenemu, nadepolnemu sinčku, katerega mu je neizprosna osoda pred tremi leti tako rapidno pobrala, kakor sedaj njega. V sredo še zdrav in vesel, napaden po zavratni difteriti počival je v soboto istega tedna nadarjeni Miljutinček, 6 do 7 letni krasni deček, na pokopališču, a oče tudi: v sredo zdrav in vesel, pokopan je v soboto tega tedna na istem pokopališču. Tri dolga, britka leta govoril ni nikdar o njem, težko da bi bil le jedenkrat spregovoril njegovo ime — do poslednje ure, ko je bil že tako rekoč na potu k njemu. Plemenito srce, koliko žalosti, koliko tuge preneslo in prestalo je v tem času, a nikdar nikdar ni tožilo, nikdar ni prišla iz očetovih ust najmanjša besedica o preveliki, neznosni izgubi!

Erjavcu pomankavalo je vedno bolj sape, opirajoč se na dra. Gregorčiča in soprogo hodil je pa še vedno po spalnici gori in doli. Na opazko soprogo, katerega zdravnik želi imeti, odgovoril je še ranjki: „Dr. Lisjaka, a niste poslali še ponj?“ In ko se mu je odgovorilo, da se je to že zgodilo, a da ni še prišel, in kaj je storiti, rekel je naj se pošlje po onega, ki je najbližji. Kmalu potem pride domov svak njegov, Franjo Ferfila, ki pa ni niti slutil, kaj se doma godi, ustopi v Erjavčevu spalnico in ko ga prestrašen gleda, vzdigne Erjavc še desnico in izusti zadnje besede: „Franjo, z mano je ven.“ Še parkrat gre, spremljevan po gospodu Gregorčiču po sobi, potem je začel rohniti in na tla lezti, soproga vrže naglo žimnico na tla kamor so ga položili. Kmalu po polnoči prihitel je dr. Lisjak, a pomoči ni bilo več za to drago bitje. Dr. Lisjak se je trudil na vso moč, da bi zopet oživel truplo, v katerem je srce še vedno bilo, a vse zastoj; dr. Gregorčič pa opravil je v duhovskem oziru, kar je bilo v takih okoliščinah mogoče. Okolu pol jedne v dan 13. januarja izdihnil je Erjavc zadnji zdihej, došla zdravnik Grešič, oče in sin, zamogla sta le še konstatovati, da je že mrtev.

(Dalje prih.)

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 11. januarja.

(Dalje in konec.)

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški nasvetuje, da naj bi se nadalje ne razkuževalo zastoj, ampak da imajo zato plačevati hišni gospodarji, kakor se to godi v drugih mestih, kajti stroški so res ogromni.

Dr. Vošnjak se protivi predlogu, ker bi preobčutljivo zadelo gospodarje.

Župan Grasselli opaza, da se je poprej pobiralo tudi po privatnih hišah za razkuževanje ne pa, kakor dozda samo v hotelih in sploh v javnih zavodih, a pobiranje se je že pred mnogimi leti opustilo. Da bode razkuževanje imelo sploh kaj uspeha, mora biti izročeno mestnemu magistratu. Dr. viteza Bleiweisa predlog se odkloni.

Za šolstvo, znanost in umetnost nasvetuje mestni magistrat, da se proračuni potrebščin 11.169 gld., pokritja 4070 gld., torej nedostatka 7099 gld. Finančni odsek predlaga sledeče premembe: 1. za prvo mestno otročje zabavišče preračuni naj se mesto 1450 gld. le 1.210 gld. Razložek 240 gld. prihranil se bode pri najemščini za stanovanje in pri plači učiteljice, ker se zabavišče vsekakor ne bode odprlo pred 24. aprilom. Do tedaj pa upa finančni odsek, da bode mestni magistrat priredil vse potrebno, da se ne bode ta točka vlačila po nepotrebnem od proračuna do proračuna in da se ne bodo zavoljo neizvršitve sklepa delale po mestu in po časnikih, sovražnih mestnemu odboru, zlobne opazke. Podpore se dovolijo: „Glasbeni Matici“ 500 gld., „Narodni šoli“ 50 gld., „Filhar-

moničnemu društvu“ 200 gld., „Ljudski kuhinji“ 50 gld., „Slovenskemu dramskemu društvu“ predlaga finančni odsek, naj bi se dalo mesto 200 gld. 300 gld. podpore, ker so javne predstave v gledališči dokazale, da se v dramski šoli poučuje z uspehom, da torej društvo res skrbi za povzdigo slovenske dramatike. Vsi predlogi se odobro.

Za nastanitev vojaštva nasvetuje magistrat, da se proračuni potrebščin 11.471 gold., pokritja 10.858 gld., torej nedostatka 613. gld. Obvelja za raznoterosti nasvetuje se 1420 gld. Vsprejeto. Ves ordinarij potrebuje 155.140 gld., pokritja pa ima 169.337 gld., torej prebitka 13.897 gld. Ko bi mesto ne imelo izrednih potrebščin, izhajalo bi s svojimi vsakoletnimi dohodki prav dobro.

Izredni oddelek (Extraordinarium) ima potrebščin 83.662 gld., pokritja 62.000 gld., nedostatka 21.162 gld. Ako se od tega nedostatka odračuni prebitek rednega oddelka 13.897 gld., preostaje končni nedostatek 7265 gld. Ta pokrili se bode deloma z blagajničnim prebitkom (4453 gld. 24 kr.) ostalo pa bode še nepokritega 2811 gld. 76 kr. Resnični nedostatek bode koncem l. 1887. mnogo večji. Dve leti je že, odkar mora po znani deželno-zborski postavi Ljubljana plačevati za normalno-šolsko zaklado isto tako, kakor druge občine po deželi, a ne pobira mesto nikakoršne doklade za občinske namene. Vsled tega odpalo je nad 25.000 gld. letnih dohodkov. Da bi tako velik razložek moral za mestno gospodarstvo biti jako občutljiv, umeje se samo ob sebi. In res je vsled tega mesto moralo jemati na posodo. Tako si je izposodilo večji znesek za nabrežje in za bolnico za silo. In zopet letos bode si moralo izposoditi 50.000 gld. za nove šole. Vse te zgradbe morale bi se izvršiti iz tekočih dokodkov. Ker pa to ni možno, je novo obremenjenje neizogibno in treba je misliti, kako se ta donesek pokrije. Še nekaj zdi se finančnemu odseku potrebno omenjati. Kakor znano, je c. kr. deželna vlada očitala mestnemu zboru, da stori premalo za zdravstvene zadeve. Kako neopravičeno je to očitanje, vidi se razun drugzega, tudi iz tega, ker se je za l. 1887. za redne zdravstvene izdatke postavilo v proračun 19.150 gld., tedaj 12.34% vseh izdatkov. Ko bi se jemalo ozir tudi na izredne zdravstvene izdatke, vidno bi bilo, da se vsaj 20% letnih izdatkov potroši za zdravstvene stvari. Dvomljivo je, da bi kako drugo mesto s tako bornimi dohodki in tako do skrajnosti varčnim gospodarstvom, kakor Ljubljana, katere ne pobira nikakoršnih občinskih priklad, storilo toliko za zdravstvene zadeve: Konečno se odobro vsi proračuni.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je po uimah poškodovanima občinama Hum v Istri in Romans na Goriškem po 300 gld.

— (Dnevni red XII. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 18. januarja 1887 ob 10. uri dopoldne. — Branje zapisnika XI. deželnozbornske seje dne 15. januarja 1887. Naznanila deželnozbornskega predsedstva. Poročilo deželnega odbora o reorganizaciji deželnega stavbenega urada. Poročilo deželnega odbora o prošnji občin Ajdovica in Dvor, da bi se občinska cesta mej Verbovcem in Dvorom uvrstila mej okrajne ceste. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Dol in družih za podporo za zgradbo mostu čez Savo pri Dolu, o prošnji podobčine Narin za podporo za napravo mostu čez potok Steržen, o prošnji občine Sturja za podporo za zgradbo studenca za pitno vodo, o prošnji posestnikov iz Fužin, okraja kranjskega, za podporo za napravo mostu, o prošnji krajnega šolskega sveta v Pečah pri Moravčah za podporo za šolski vrt, glede stavb za obrambo bregov na Gorenji Savi in glede podpore, ki naj bi se v ta namen dovolila iz deželnega zaklada. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o deželnega odbora letnem poročilu, in sicer: a) §. 9. „Ustanove“, b) o §. 11. „Splošne zadeve“. Poročilo finančnega odseka o proračunu zemljiško-odveznega zaklada za leto 1888, o načrtu zakonu o upeljavi samostojne deželne naklade od porabljenih žganih opojnih pijač, o upeljavi občinskih naklad na porabljeno pivo in na porabljene žgane opojne tekočine. Poročilo posebnega odseka z načrtom zakona občinskega reda in občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji okrajnega cestnega odbora ribniškega, da bi se mu dovolila podpora za štiri cestarje, potem, da bi

se odvezal dolžnosti dajati donesek za vzdrževanje Turjaške ceste, da bi se mu dovolila podpora v pokritje v proračunu za leto 1887. izkazanega primankljeja in da bi se opustila mitnica v Podklanci. Ustno poročilo finančnega odseka glede podpore, ki naj bi se dovolila v ta namen, da se nadaljuje preložitev in poprava ceste mej Mokronogom in Lakanicem v okraji mokronoškem (k prilogi 54). Ustno poročilo finančnega odseka glede uravnave potokov Šica in Dobrova, o prošnji okrajno-cestnega odbora radoljiškega za podporo za preložitev Blejske ceste, o prošnji kranjskega ribolovnega društva v Ljubljani za podporo, o prošnji Mateja Hubad-a za podporo za obiskovanja konservatorija na Dunaji.

— (V deželnem zboru štajerskem) predlagal je učni odsek mej drugim: „Naznanilo, da je deželni odbor pri izvajanju deželnozbornskega sklepa z dne 13. januarja 1886 glede odločnejše gojitve nemškega jezika na vseh šolah na Štajerskem, pri deželnem šolskem svetu našl najkrepkejšo podporo, jemlje se z veseljem na znanje in deželnemu odboru se naroča, da se sporazume z vlado o tem, da se nadaljna gojitev nemščine na vseh ljudskih šolah na Štajerskem temeljito čuva. Deželni odbor ima poročati o izvajanju rečenega sklepa, kakor tudi o nadzorovanji.“ Poslanec dr. Dominkuš izjavil je v imenu slovenskih poslancev, da se posvetovanj o teh predlogih ne bodo udeleževali, temveč ostavili zbornico, kajti iz teh predlogov in iz dosedanjega ravnanja večine vidi se namen, germanizovati slovensko Štajersko. Po tej izjavi ostavili so slovenski poslanci dvorano. Exodus slovenskih poslancev Nemcem ni bil baš prijeten in namestnik baron Kubeck in dr. Schreiner skušala sta dokazovati, da se nam nikaka krivica ne godi, da manjina nema nobene pravice pritoževati se itd. Naposled vsprejeli so se vsi predlogi učnega odseka. Za nje glasovali so tudi nemški klerikalci. Ta dogodek zopet potrjuje, kar ve itak že vsak razumnik davno, da nam od nemške strani v deželnem zboru štajerskem ni pričakovati pravice, in da se ne smemo zanašati na nemške konservativce „Germanica fides nulla fides“.

— (Ministerijalni svetnik Wolf,) naslednik ministerijalnega svetnika Križeka v učnem ministerstvu prišel je po naročilu ministra dr. pl. Gautscha včeraj v Ljubljano nadzorovat tukajšnje srednje šole.

— (Drobne vesti.) Mej odvetnike štajerske upisan je dr. Arthur Lešnik s sedežem v Šent Lenartu v Slov. goricah. — Preteklo soboto umrl je v Gradci g. J. Gutscher, bivši ravnatelj gimnazije v Mariboru. — Gosp. Karol Martinak, pristav pri sodnji v Mariboru, dosedaj rezervni častnik v 27. pešpolku, imenovan je nadporočnikom avditorjem v rezervi.

— (Umrl) je v nedeljo zvečer tukajšnji meščan in hišni posestnik Fran Drašler, v 69. letu svoje starosti. Fran Drašler bil je izmed tistih vedno redkejih mož, ki so se pod ranjkim dr. Bleiweisom pridružili leta 1876. narodni meščanski stranki, da si je pridobila mestni zbor Ljubljanski in volila v Ljubljani narodne poslance v deželni zbor kranjski. Ranjki Drašler je bil po svojem obilnem znanji tudi jako izvrsten agitator za narodno stranko. Nad 20 let je bil blagajnik obrtniškega pomočnega društva, meščanske vojašnice itd. Naj mu bode prijazen spomin!

— (Umrl) je včeraj po noči Ljubljani umirovljeni knrat Tržaške škofije g. Matija Snoj. Rojen bil je 21. februarja 1807 v Nadgorici, v mašnika posvečen pa 14. avgusta 1836, torej zlatomašnik. R. I. P.

— (Sokolov „Jour fix.“) Sokol priredi prihodnjo soboto v čitalničnem steklenem salonu „jour fix“, na kar društvenike že danes opozarjamo. Rediteljstvo so prevzeli gg.: Armič, Mejač in Mulaček. Program zanimiv.

— (Prvi ples) v Ljubljanski čitalnici preteklo soboto ni bil posebno obiskan. Plesalcev bilo je mnogo, plesalk pa malo, vsega vkupe le 16 parov. Tudi v kazini se prvi ples ni nič kaj posebno obnesel.

— (Dvoboj.) Včeraj dopoldne bila sta se s sablami stotnik S. in nadporočnik L. domačega pešpolka baron Kuhn. Stotnik S. bil je na glavi močno ranjen. Kje je bil dvoboj in kdo so bili sekundanti, še ne vemo.

— (Tatvina.) V nedeljo popoldne mej 3. in 4. uro ukral je v Krisperjevi hiši pod Tranco v

3 nadstropji neznani tat iz prve sobe 16 srebrnih žlic. Tat je jako natančno izbiral, le pri zajemni žlici se je bil zmotil in jo, dasi ni sreberna vendar le pobasal.

— (Akad. društvo Slovenija) napravi dne 18. t. m. redno sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Local: I. Auerspergerstr. Restauration Honsowitz Souter-rain. Začetek ob 1/2 8, uri zvečer. Gostje dobro došli!

— (Nova knjiga) izšla je pod naslovom: „Knjiga za nadaljevalne tečaje ljudskih šol in go-spodarjem v pouk. Kmetijsko berilo. Po nalogu vis. c. kr. kmetijskega ministerstva spisal E. Kram-er, ravnatelj deželne kmetijske šole v Gorici. Z 83 podobami. V Trstu založil in tiskal V. Dolenc. 1887.“ — 245 str. Knjigo smo še le površno pre-gledali, a že pri tem se uverili, da je najtoplejšega priporočila vredna. Vsak umen kmetovalec, vsak dober gospodar naj bi si jo omislil, kajti knjiga ima poleg lične oblike prekoristno vsebino in cena obširnej knjigi je samo 50 kr., s poštnino 55 kr. Obširnejša ocena prihodnjč.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. januarja. „Slovenski klub“ je sinoči nadejal se, da se v kratkem osnuje v domovini odbor za Erjavčev spomenik, pričel v ta namen podpisovanje ter se je takoj nabralo nad štirideset goldinarjev.

Dunaj 17. januarja. Danes otvorili borso za blago, udeležba interesentov živahna. Pred-sednik Dutschke imel pozdravilni nagovor, ne katerega je veletržec Seutter zahvaljeval se odgovoril.

Trst 17. januarja. Huda burja, nepre-stano sneži. Sneg čevlji na debelo, tri stopinje mraza.

Pariz 17. januarja. O porazu Bismar-kovem vsi listi jako zdržljivo pišejo. „Repu-blique Francaise“ okončuje svoj članek z be-sedami: „Ne manifestujte, državljani, zaloigra še ni končana.“

Bruselj 17. januarja. Včeraj v Marchi-ennes au pont shod 4000 premogokopov. Glavne terjatve delavcev so bile: Dovolitev splošne vo-lilne pravice in ustanovitev delavskih razsodišč.

Bukurešt 16. januarja. Cirkus Sidoli, nedavno dovršeno novo poslopje, v plamenu. Rešitev nemogoča, a požar se bode omejil. Po-nesrečil nihče.

Denašnji številki „Slovenskega Naroda“ prilo-ženo je uradno glasilo c. kr. kmetijske družbe voj-vodstva kranjskega: „Kmetovalec“, gospodarski list s podobami, na katero čast. čitatelje posebno opozorjamo. (35)

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—19)

Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani dné 15. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4.87	Surovo maslo,	— 66
Jočmen,	4.22	Jajce, jedno	— 3
Oves,	2.76	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4.06	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4.87	Telečje	— 54
Koruza,	4.87	Svinjsko	— 56
Krompir,	2.85	Koštrunovo	— 32
Leča,	12	Pisaneč	— 50
Grah,	8	Golob	— 20
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	2.85
Maslo,	1	Slama,	2.85
Mast,	— 64	Drva trda, 4 metr.	6.60
Špeh frišen,	— 58	„ mehka,	4.20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. jan.	7. zjutraj	739.97 mm.	— 2.6 C	z. vzh.	obl.	0.50 mm.
	2. pop.	739.38 mm.	— 1.8 C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	739.36 mm.	— 5.8 C	sl. jvz.	obl.	snega.
16. jan.	7. zjutraj	738.89 mm.	— 6.6 C	sl. vzh.	obl.	5.00 mm.
	2. pop.	737.65 mm.	— 4.6 C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	739.38 mm.	— 7.6 C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 3.4° in — 6.3°, za 1.0° in 4.0° pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dne 17. januarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80	gld	—	kr.
Srebrna renta	81	—	—	—
Zlata renta	111	—	45	—
5% marena renta	98	—	40	—
Akcije narodne banke	876	—	—	—
Kreditne akcije	288	—	—	—
London	126	—	65	—
Srebro.	—	—	—	—
Napol.	9	—	99	—
C. kr. cekini	5	—	94	—
Nemške marke	—	—	—	—
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	131	—
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	167	—
Ogerska zlata renta 4%	102	—	45	—
Ogerska papirna renta 5%	92	—	20	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100	gld	117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—	25	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	20	—
Kreditne srečke	100	—	175	—
Rudolfove srečke	10	—	18	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	110	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	212	—	75	—

Zahvala.

Za izredno mnogobrojno udeležitev mrtvaškega spreveda gospoda

Ulriha Stuppan-a,

kakor tudi za lepe darovane vence, zlasti klubu strelcev z bolci, za vsestransko skazano sočutje ob smrti dragega očeta oziroma brata, izrekajo s tem najiskrenejšo zahvalo

(34)

žalujoči ostali.

Št. 599.

(31—1)

Razglas.

Mestni magistrat v smislu ukaza ministerstva za deželno bramo z dne 17. avgusta 1886 l. drž. zak. št. 135 javno naznanja, da je **črnovojniški imenik** glede onih domačih mladeničev, ki so se **porodili 1868. leta**, dogotovljen in bo pri ma-gistratu od **20. do 31. januarja t. l.** raz-položen, da ga vsak lahko pregleda in ko bi kdo izpuščen ali pa napačno vpisan bil, to naznani.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 10. januarja 1887.

Župan: Grasselli.

Št. 604.

(32—1)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da so imeniki k letošnjemu novačenju po-klicanih, v letih 1864, 1865, 1866 in 1867 rojenih domačih mladeničev pri magistratu

od **23. do 31. januarja t. l.**

razpoloženi, da jih vsak lahko pregleda in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno vpisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oprostitev od dejan-ske službe ugovarja in te ugovore tudi do-kaže.

Potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 8. dan februarja ob 10. uri dopoldne

v mestni dvorani in da je vsakemu dovoljeno, ude-ležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 10. januarja 1887.

Župan: Grasselli.

Št. 813.

(33—1)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1887 se je v 1. dan januarja 1887. leta pričelo in sicer je davek plačati od vsacega psa v okrožji ljubljanskega mesta, izimši samo tiste pse, ki so za varstvo sa-motnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najdalje do **10. febru-voja t. l.** preskrbijo letošnje marke pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. a. v.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobi-ranji pasjega davka se vsi lastniki psov opominajo, naj o pravem času uplačujejo takso, ker od 10. dne prihodnjega meseca naprej bode konjač lovil pse, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 1. januarja 1887.

Živinozdravnik,

kateri bi se naselil v Radovljici, dobiva letno pod-poro v znesku 300 gld. iz deželnega zaklada. Pro-silci za to podporo oglašajo se naj **pri deželnem odboru kranjskem do 15. svečana** s po-trebnimi dokazi sposobnosti za živinozdravstvo.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, 10. prosenca 1887. (23—2)

Oznanilo.

Opominja se, da se imajo direktni davki pri mestni davkariji v Ljubljani po obstoječih določilih uplačevati v naslednjih obrokih, in sicer:

1. zemljiški in hišno razredni davek v 12 me-sečnih obrokih, to je koncem vsacega meseca;

2. davek od hišne najemščine in 5% davek od davka proste najemščine v četrtletnih obrokih naprej, in sicer dné 1. februarja, 1. maja, 1. julija in 1. oktobra vsakega leta;

3. obrtnijski (pridobinski) davek v poluletnih obrokih naprej dné 1. januarja in 1. julija vsakega leta;

4. prihodninski davek v četrtletnih obrokih koncem marca, koncem junija, koncem septembra in koncem decembra vsakega leta.

Po preteklem plačilnem obroku se bodo za-ostale svote, in ako davek za celo leto vsake davčne vrste več ko 50 gld. znaša, tudi postavne obresti eksekutivno izterjale.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 6. januarja 1887.

(16—3)

Razpis službe

občinskega paznika.

Pri mestni občini Kamnik izpraznjena je služba občinskega paznika (policaja) z letno plačo 420 gld.

Prosilci, slovenskega in nemškega jezika zmožni, naj svoje prošnje s prilogami vred, in sicer tisti, kateri so v javni službi, potom svojega predstojnega urada, najdalje do

24. januarja t. l.

podpisanemu uradu pošljejo.

Mestno županstvo Kamnik,

10. januarja 1887.

(18—3)

Župan: Franjo Fišer l. r.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji člo-veškega telesa. glavobolu, navalu krvi, otrplosti u. i. h. skazuem žolceli, po-maukanji slasti do jedi, jetrnih in obi-čnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljana sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoje s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoje se s pošto ne raz-pošilja. — Prodaja (748—10)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—36)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.